

فضای عمومی و حریم خصوصی؛ باید و نباید ها

• زهرا جعفری

درستی بهربرداری نشود، به هیولا بی تبدیل می شود که می تواند پیامدهای ناگوار و ویرانگری داشته باشد.

علوم اجتماعی در عرصه‌های جدید حضور ندارد سرهنگ حسین بیات - مدیر کل موزه مطالعات اجتماعی ناجا - گفت: نیروی انتظامی، نگاه تحلیلی و اقداماتش را از جرم محوری به مثالی ارتقا داده است که شامل ضلع های مجرم، قربانی و فضای اقتصادی و اجتماعی است که زمینه جرم را ایجاد می کند. وی با اشاره به مسئله جهانی سازی و پدیده درهم نو دردیده شدن مرزها، گفت: نوعی گرایش به لذت جویی مفرط در بخش تأثیرگذار جامعه ایجاد شده است. گرایش به تنوع طلبی و ابراز وجود، باعث شده تا برخی برای رسیدن به خواسته‌هایشان به هر شیوه مشروع یا نامشروع تن در دهند و افرادی نیز از این فرستاد، سوءاستفاده می کنند. وی تأکید کرد: جامعه از سیطره نظام هنجاری که همه روابط اجتماعی و هنجاری اش را تنظیم می نموده، خارج شده و وارد حوزه جدیدی شده که قاعده و هنجار، رسم، براي، كتبنا ، فتار افاد، وجود ندارد.

دو نشست با عنوان «فضای عمومی و حریم خصوصی؛ باید ها و نباید ها» در تاریخ های ۱۵ آذرماه و ۶ دی ماه ۱۳۸۵ به مدیریت و نظارت گروه انسان شناسی در دانشگاه تهران برگزار شد. گزینه های از مطالب مطرح شده در هر دو جلسه، از نظر تان خواهد گذشت.

چشم‌چرانی اجتماعی در حال گسترش است
ناصر فکوهی، استاد دانشگاه تهران در همایش فضای عمومی و
حوزه شهری گفت: پیدۀ چشم‌چرانی اجتماعی، یک مسئله جهانی
است و در تمامی کشورها در حال گسترش است. شواهد نشان می‌دهد
که نوعی تمایل بیمارگونه در جوامع جدید برای دخالت در زندگی
خصوصی دیگران ایجاد شده است.

فکوهی با اشاره به تبدیل این مسئله به تجارت جهانی در اینترنت و ماهواره گفت: در ایران برخود و فیلترینگ از طریق نیروی انتظامی صورت می‌گیرد، در حالی که در کشورهای دیگر، دولت از خانواده‌ها خواهد که این فن داشته باشد. اما این اتفاق را بلافاصله کن...

می‌حواله‌ده از فرماده‌سیان در برابر یین مسائل مختصت شد.
وی با اشاره به فرایند گذار از سنت به مدرنیته و روابط آن با
این مسائل گفت: تعریف سنت مشخص است، ولی هنوز به تعریف
مشخصی از مدرنیته نرسیده‌ایم و از تعریف جهانی آن استفاده می‌کنیم،
در حالی که هر جامعه‌ای باید مدرنیته را خود تعریف کند.
فکوهی افزود: در گذشته حریم‌ها به عنوان مکانیزیم‌های
مصنونیت اجتماعی عمل می‌کردند، در حالی که در عصر جدید، این
حریم‌ها شکسته شده است و ما هنوز به مکانیزیم‌های محدود کننده
حدید دست نافتدۀ‌ایم.

وی در بخش دیگری از سخنرانی گفت: یکی از دلایل رشد پدیده چشم‌چرانی اجتماعی، وجود تقاضا برای آن است و باید با این تقاضا مبارزه کرد. نتیجه مطالعات اجتماعی نشان داده است که با جلوگیری از عرضه، تقاضا متوقف نمی‌شود و لزوماً رابطه خطی بین آنها وجود ندارد.

وی افزود: به همان میزان که سختگیری پلیس در زمینه عرضه بیشتر می‌شود مسئله عرضه پیچیده‌تر شده و از مسیر دیگری صورت می‌گیرد.

فکوهی با اشاره به سوء استفاده جنسی از کودکان و راهیابی آن به اینترنت، گفت: زمانی که اینترنت گسترش یافته، این پدیده به مسئله جهانی تبدیل شد و تقاضا برای آن شدت گرفت. اینترنت این امکان را فراهم کرده است که جرمی حاشیه‌ای به جرمی جهانی و خطرناک تبدیل شود.

استاد انسان‌شناسی دانشگاه تهران تأکید کرد: اگر از فناوری به

شده تا گسترهٔ حریم خصوصی بیشتر شود.
وی تأکید کرد: مهم‌ترین نقض کنندگان حریم خصوصی دولت‌ها هستند، زیرا از همه اطلاعاتی که نزد شهروندانشان وجود دارد، آگاهی دارند و حتی مردم ملزم به در اختیار گذاشتن این نوع اطلاعات از راه‌های گوناگون به حکومت‌ها هستند.

نمکدوست در مورد اینکه آیا می‌توان به بهانهٔ دستیابی به اطلاعات، حریم خصوصی دیگران را نقض کرد، گفت: عامل شهرت افراد یا علاقهٔ مردم به دانایی در مورد حریم خصوصی دیگران، مجوزی برای روزنامه‌نگاران حرفه‌ای دردسترسی به حریم خصوصی افراد، ایجاد نمی‌کند.

روزنامه‌نگاران تنها در صورتی می‌توانند حریم خصوصی دیگران را نقض کنند که پای منافع عمومی در میان باشد و این کار (نقض حریم خصوصی افراد) تنها راه رسیدن به هدف باشد.

نمکدوست در مورد شیوهٔ برخورد جامعهٔ مطبوعاتی با مورد اخیر در زمینهٔ نقض حریم خصوصی، گفت: جامعهٔ مطبوعاتی در این زمینه به علت بی‌تجربه‌گی دچار دستپاچه‌گی منغلانه شد و به سراغ حواسی و شایعه رفت، تا هم از سویی به موضوع پرداخته باشد و هم در این زمینه اشاعه دهنده آن موضوع نباشد.

وی افزود: جامعهٔ مطبوعاتی هنوز هم در این مسئله به نتیجهٔ قطعی نرسیده و تنها کاملاً مخالف نقض حریم خصوصی افراد است. این اتفاق نشان داد که نوعی بد کارکردی اساسی در جامعه وجود دارد و هشداری برای توجه به آسیب‌های جامعه به شمار می‌رود.

پیش‌نویس طرح خصوصی دردست بررسی است
دکتر باقر انصاری - عضویت علمی دانشگاه شهریه‌شتی - در همایش فضای عمومی و حریم خصوصی گفت: با توجه به اهمیت حریم خصوصی، همه جوامع نسبت به جرایمی که در این حوزه رخ می‌دهد، حساسیت نشان دهدن، ولی در کشور ما هنوز شیوهٔ برخورد با این نوع جرایم در قانون مشخص نشده است.

وی افزود: با توجه به وقایع اخیر، مجلس و حقوقدانان نسبت به این مساله حساس‌تر شده‌اند و در صدد هستند پیش‌نویس طرح حریم خصوصی را به صورت جدی تر در مجلس شورای اسلامی دنبال کنند.

انصاری حوزهٔ حریم خصوصی را به انواع حریم‌های جسمانی، حریم منزل افراد و مکان خصوصی، اماکن کار، رسانه‌ها، داده‌های شخصی و ارتباطات تقسیم کرد و گفت: در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، مادهٔ یا فصل خاصی در مورد حمایت از حریم خصوصی وجود ندارد، ولی اصول کلی دربارهٔ مصنوبیت منزل و ممتویت تفتیش عقاید ذکر شده است.

وی افزود: در قوانین کشور در زمینهٔ حفظ حریم جسمانی و حریم خصوصی اماکن کار، خلاً قانونی وجود دارد و بخش خصوصی و دولتی هر کدام براساس سلیقهٔ خود در این زمینه عمل می‌کنند.

انصاری در مورد حریم خصوصی افراد در حوزهٔ ارتباطات گفت: در ایران ISP ها براساس دستور دولت مکلف هستند که ارتباطات اینترنتی افراد را به مدت نامحدود ذخیره کنند و در اختیار دولت قرار دهند، در

سرهنج بیات با بیان اینکه اینترنت و ماهواره در بستر جوامع غربی ایجاد شده‌اند، گفت: ما هنوز راهکارهای استفاده از فناوری‌های جدید را نمی‌دانیم و نمی‌شناسیم. برای حضور در عرصهٔ جدید، نیازمند مکانیزم‌های جدیدی هستیم که به شناسایی جایگاه و نقش رسانه‌ها در حوزهٔ آموزش جامعه پردازد.

سرهنج بیات با اشاره به نقش مجلات زرد و صفحهٔ حواتد نشریات در نامن نشان دادن فضای عمومی، گفت: رسانه‌ها اندیشه افراد را براساس نمادهای قالی شکل می‌دهند. مدیر کل مرکز مطالعات اجتماعی ناجا با تأکید بر نقش علوم اجتماعی در فرایندهای جدید، خاطر نشان کرد: علوم اجتماعی عملاً در عرصه‌های جدید حضور چشمگیری ندارد و در این زمینه بی‌توجهی و کم‌کاری دیده می‌شود.

فضای خصوصی و عمومی، مبنای طبقه‌بندی در جامعه اسلامی نیست
جواد اردشیر لاریجانی - معاون قوهٔ قضاییه - از دیگر سخنرانان همایش فضای عمومی و حریم شخصی بود. وی با بیان اینکه مبحث حوزهٔ عمومی و خصوصی طی ۲۰ سال گذشته، رشد بسیار زیادی داشته است، گفت: مفهوم حوزهٔ خصوصی و عمومی به راحتی در تفکر اسلامی قابل تحلیل و تعمیم نیست.

لاریجانی در مورد علت رواج این مبحث در دموکراسی‌های لیبرال، گفت: براساس اصول دموکراسی لیبرال، دایرۀ آزادی عمل افراد تا اندازه‌ای است که به آزادی دیگران لطمه نزن. ضمن آنکه مردم، خود حکومت مورد نظرشان را تأسیس می‌کنند تا عدالت و امنیت را برقرار کنند. افراد لیبرال معتقد بودند که افراد باید در حوزهٔ خصوصی در زمینهٔ اعمال و در حوزهٔ عمومی از لحاظ بیان، آزادی داشته باشند تا بهترین مدل روابط اجتماعی ایجاد شود. لاریجانی با اشاره به تفاوت تفکر اسلامی با اندیشهٔ دموکراسی لیبرال گفت: مبنای فضای عمومی و خصوصی، نمی‌تواند اساس طبقه‌بندی در جامعه ما قرار گیرد، زیرا حتی خصوصی‌ترین عمل‌ها - بر اساس تعابیر دینی - می‌تواند عمومی تلقی شود.

جامعهٔ مطبوعاتی مخالف نقض حریم خصوصی افراد است
دکتر حسن نمکدوست تهرانی - روزنامه‌نگار بر جسته و رئیس مرکز آموزش همشهری - بحث حوزهٔ عمومی را از منظر ارتباطات مورد بررسی قرار داد. وی گفت: آزادی بیان و آزادی حریم خصوصی، سنتگ بنای هر نوع آزادی است و باور این است که اگر حریم خصوصی افراد نقض شود، نمی‌توان به آزادی بیان اطیبان داشت و همین‌طور اگر آزادی بیان لطمه بینند، دیگر آزادی‌ها نیز لطمه خواهند دید.

وی ضمن تأکید بر اصل دسترسی مردم به اطلاعات برای رسیدن به نظام دموکراسی، گفت: نمی‌توان به دموکراسی دل بست، در حالی که مردم به اطلاعات دسترسی ندارند و نمی‌توان از شهروندی سخن گفت، در حالی که مردم از مسائل شهریوندی و اجتماعی آگاه نیستند. نمکدوست در مورد روند نقض حریم خصوصی در جوامع امروزی گفت: فناوری‌های ارتباطی این امکان را ایجاد کرده‌اند که نقض حریم خصوصی افزایش یابد و عادی شدن این جریان در بین مردم باعث

رسانه ها باید با توجه به شرایط فرهنگی و اجتماعی به مدیریت این نوع مسائل پردازند و از افشاگری یا سانسور پرهیز کنند.

ارتباطات آزاد، پیش نیاز هر نوع عدالت است
امیلیا نرسیانس – استاد دانشگاه تهران - دیگر سخنران هماشی
فضای عمومی و حریم خصوصی بود. وی با اشاره به تاریخچه شکل گیری فضای عمومی در غرب، گفت: فضای عمومی از آنجا که جنبه همگانی نداشت و زنان و طبقه کارگر در آن غایب بودند، نتوانست به اهدافش دست یابد. با ایجاد جنبش های کارگری در قرن نوزدهم، فضای عمومی در راستای مخالفت با سلطنت مطلقه ایجاد شد.

رسیاس هدف از تشکیل فضای عمومی را خلق شرایطی به منظور دستیابی به وفاق همگانی ذکر کرد و گفت: افراد در فضای عمومی منافع شخصی شان را کنار می گذارند و فرست بررسی و اندیشیدن در مورد واقعیت ها را پیدا می کنند. هایبر مارس اصل ارتباطات آزاد را پیش نیاز برای هر نوع عدالت می دانست.
وی در بخش دیگری از سخنرانی در مورد تأثیر فضای عمومی بر فضای خصوصی گفت: با مطرح شدن آثار هنری، ادبی و فلسفی در فضای عمومی، آنها خصلت همگانی به خود گرفند و از حالت قدسی و تابو بودن خارج شدند.

رسیانس با اشاره به روند تغییر شکل خانواده در جوامع اروپایی از قرن هفدهم به این سو، و تأثیر حوزه عمومی در آن گفت: در دوره پیش ایزو روایی مرز بین حوزه های خصوصی و عمومی مشخص نبود و این دو فضا در هم تنیده شده بود. در جامعه ما نوعی قهر بین فضای عمومی و خصوصی وجود دارد، در حالی که هر چه جوامع آزادتر باشند، این حریم ها از یکدیگر جدا افتاده نیستند.

حالی که در دیگر کشورها، این مدت محدود و مشخص است.

تناسبی بین حق و مسئولیت در فضای مجازی وجود ندارد
سرهنگ حسین بیات - مدیر کل مرکز مطالعات اجتماعی ناجا - می بحث کنترل اجتماعی در فضای عمومی را مطرح کرد. وی کنترل اجتماعی را به دو دسته رسمی و غیررسمی تقسیم کرد و گفت: در کنترل رسمی، دولت و پلیس با تدوین مقرراتی که دارای خصمانت اجرایی است به کنترل جامعه می پردازند. با نهادینه کردن قواعد و هنجارهای اجتماعی در جریان جامعه پذیری و نظرارت روح جسمی بر وجود افراد جامعه، می توان به کنترل رسمی جامعه پرداخت. با مکانیزیم های غیررسمی، کنترل جامعه با هزینه کمتری صورت می پذیرد.

مدیر کل مرکز مطالعات اجتماعی ناجا، با بیان اینکه هنوز حدود و مزه های حوزه عمومی در فضای مجازی تعریف نشده و دارای ابهام است، خاطرنشان کرد: در عرضه مجازی، فناوری باعث از بین رفتن مرزها شده و کاربران آگاهی کمتری در مورد حفاظت از حریم خصوصی شان دارند. ضمن آنکه عدم درگیری تجربی به بی مبادراتی مردم نسبت به حریم خصوصی شان دامن می زند.

وی در مورد اینکه چرا در بحث نقض حریم خصوصی اطلاعات خاص مدنظر قرار می گیرد، گفت: علت آن است که در عالم واقعیت برای آن دسته اطلاعات، قالب مناسبی تهیه نشده است.

سرهنگ بیات افزود: در فضای مجازی تناسبی بین حق و مسئولیت وجود ندارد و مکانیزیم هایی که مسئولیت کاربران را به آنها یادآوری کند، تعییه نشده است.

وی ضمن انتقاد از شیوه عملکرد رسانه ها در جریان نقض حریم خصوصی اخیر گفت: تکلیف رسانه ها این است که برای برخورد با پیامدهای مشابه راهکار داشته باشند، نه اینکه اشاعه دهنده آن باشند.